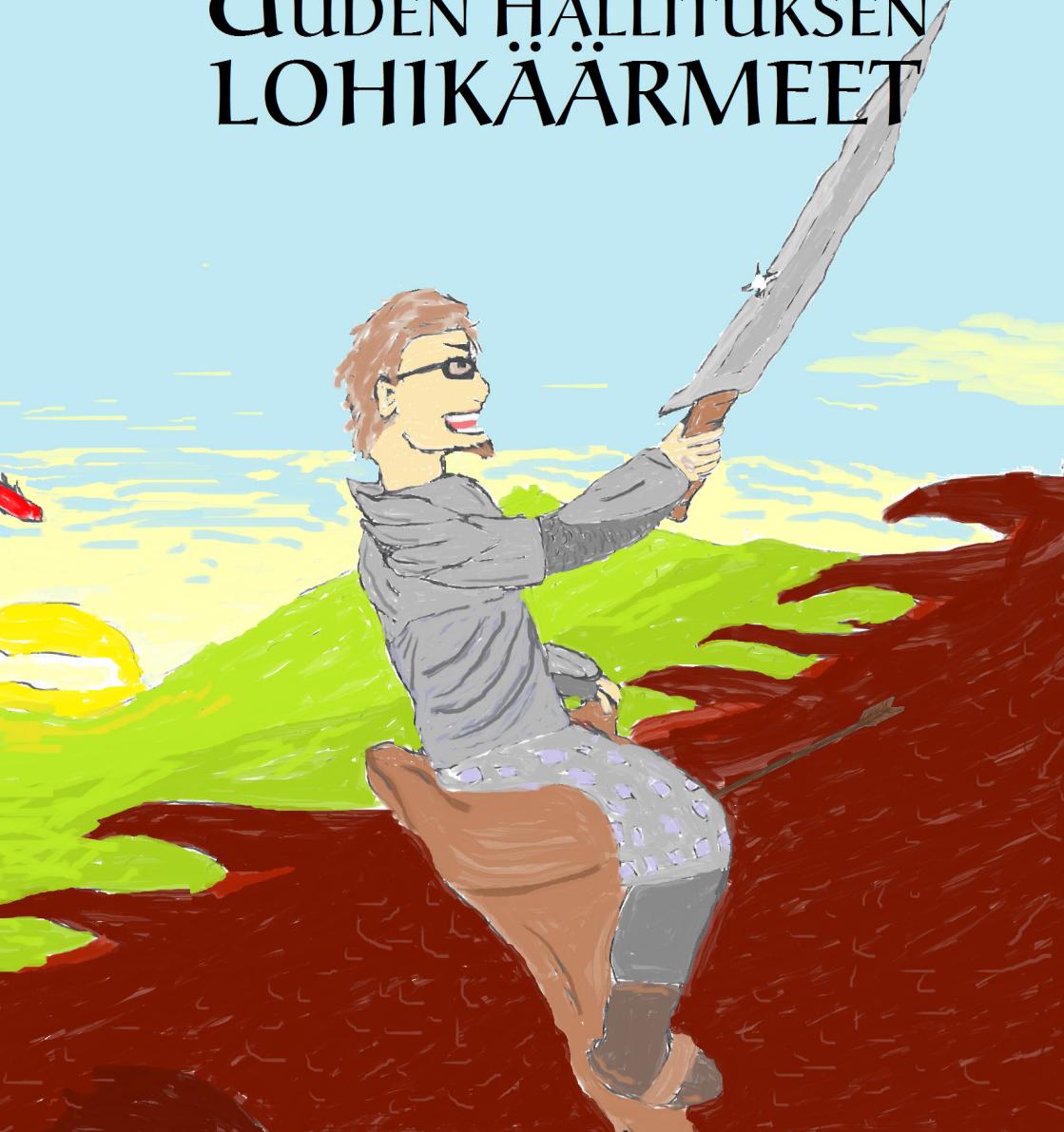

TERMINAALI-SAAGA
OSA 1/2015

UUDEN HALLITUKSEN LOHIKÄÄRMEET

läänit kai mäki

Sisälös

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan palsta	4
Uuden hallituksen horinat	5
Bukkake	11
Viikko vegaanina	12
Alkoholiasiaa	16
Rotuoppia Ankkalinnassa	19
Jäniskevennys	24
Ei mittää	26
HV-sarjis	27

Terminaali
Oulun Tietoteekkarit ry:n kiltalehti ja
pää-änenkannattaja jo vuodesta 1988
4-6 numeroa vuodessa

28. vuosikerta

Numero 1/2015

28 sivua

Painosmäärä: 30kpl

Painopaikka: Monisto Oy

Päätoimittaja:

Jukka Pajukangas

Toimittajat:

Aapo Lehtosaari
Taru Järvälä
Lauri Haverinen
Eero Huhtelin

Uula Ranta
Markus Hirsimäki
Heikki Kaarlela
Esa Jääskelä

Osoite:

Oulun Tietoteekkarit ry/Terminaali
PL4500
90014 Oulun yliopisto

Terminaali on fiktivinen julkaisu. Kaikki tässä lehdessä esiintyvät viittaukset todellisiin ihmisiin, järjestöihin tai asioihin ovat puhtaata yhteensattumia.

Pääkirjoitus

Hyvää alkanutta vuotta kiltalaiset. Kuten varmaan jotkut jo huomasivat on hallitus päässyt vaihtumaan ja tiedotusministerinne sen mukana. Minun nakkini on siis tämän vuoden loppuun asti tukkia sähköpostinne kaikella epäolennaisella ja myrkyttää viattomat miehenne Terminalin sivulta käsin.

Lupaan tulla *tirsk* pitämään Terminaalin tason entisellään. Kuten jo kannesta kävi ilmi, käsittlee tämä numero kesäisiä aiheita. Mikäli se ei kuitenkaan käsitteli kesäisiä aiheita, niin lasketaan silti kyseiset aiheet tästä huolimatta käsittelyiksi. Toimitat ovat joka tapauksessa näheet ihailtavasti vaivaa juttujen vuoksi. Tässä numerossa siis luvassa 'asiaa' uudesta hallituksesta, Ankkalinnasta, vegeilystä, bukkakesta ja alkoholista.

Mikäli loukkaannutte kompastuessanne Terminaalin tai tiedotuksen tasoon voi vihapostia lähettilä osoitteeseen tiedotusministeri@otit.fi. Mikäli jostakin syystä pidätte lukemastanne niin suosittelen psykiatriseen hoitoon hakeutumista.

Jos haluat oman juttusi/kuvasi/ideasi seuraavaan Terminaaliiin niin suosittelen ottamaan yhteyttä asianhaaroista riippuen allekirjoittaneeseen tai johonkin toimitustiimiin kuuluvista. Fukseille myös luvassa piste tämän laatujulkaisun tekoon osallistumisesta.

Jukka Pajukangas
Päätoimittaja

Puheenjohtajan palsta

Hei miehet, naiset, muut ja henkilöt, jotka eivät halua kertoa!

Vuosi vaihtunut, uusia ja vanhoja natseja toimijoina, muuta itsestään selvää shaibaa, lisää tervehdyksiä ja kaljaa. Puheenjohtajan työmäärä pääsi lopulta yllättämään, vaikka tätä hommaa on vierestä katsonut viime vuonna hallituksessa. Vastaat sähköpostiin, kohta niitä on viisi. Käyt kokouksissa, jossa vanhat patut puhuvat tylsiä. Yrität keskustella ihmisseille, joita ei kiinnosta. Haluat tehdä jotain jännää, mutta pitääkin mennä toisaalle. Olihan se tiedossa, että työtä on ja pääosassa se on edustamista, mutta kaikki pienet asiat siinä sivussa kasaantuvat helposti. Ehkä minun sittenkin olisi pitänyt antaa OTY:n sopo-pai-kan mennä ohi... Onneksi apuna on reipas hallitus, jolle voi delegoida hommia natsipäätöksillä.

Viime vuonna saatiin kaikenlaista aikaan, esim. semmoinen tapahtuma kuin Toimitusjohtajat tentissä saapuu Ouluun ja 25-vuosijuhlien menoja saatiin paikattua onnistuneesti ilman liiallisia tinkimisiä. Tälle vuodelle onkin sitten hyvä ottaa mallia Otaniemen arkkitehdeistä. Villi huhu kulkee, että kyseinen lafka olisi konkurssin partaalla omien vuosijuhliensa jälkeen. Mikä oiva esikuva täähän vuoteen!

Jotkut tyypit yrittävät myös häätää killat väestönsuojista. Mutta OTiT ei taivu koskaan! Pahimmassa tapauksessa voimme mennä sitten ”lomailemaan” näihin tyhjennettyihin pommareihin, jotka on kuulemma tarkoitus täyttää jollain arkistotavaralla. Tai sitten nämä jotkut huomaavat, kuinka teekkarit örveltämässä ihmisten ilmoilla kiltahuoneiden sijaan ei ole hyvä idea. Toisaalla taas sanotaa, että kiltahuoneet saavat säilyä siellä missä ovat. Onhan näitä pelotteita ollut ennenkin. Katsotaan mihin tämä vuosi meidät vie ja mitkä näistä hypoteeseista toteutuvat.

Fukseille erityisesti, että vaikka nyt olen pelottava puheenjohtaja, olette kaikki edelleen minun lapsia työvoimaministerin ajoilta. Vaikka en jokaisen nimeä tai pärstää muista, niin tulkaa juttelemaan niin valmistelen teidät kunnolla teekkarielämään ja koulutan tulevalle(kin) vuodelle hallituspaikoille. Aktiivisessa kiltatoiminassa verkostoituu, verkostoitumisella saa töitä, töillä saa rahaa ja ralla sitten saa kaikkea kivaa, esimerkiksi kaljaa!

Visa Seppänen

Uuden hallituksen horinat

Perinteiseen tapaan uuden hallituksen jäsenet on haastateltava perusteellisesti ja asiantuntevasti. Kuitenkin tälläinen toiminta olisi vaarantanut lehden yleisen laatutason tasaisuuden, mikä ei ole tietenkään suotavaa.

Mitä pyrit tekemään killan hallituksessa: Enemmän toimintaa uusien kiltojen kanssa

Aiotko pitää vaalilupauksesi: Totta ”vitussa”, amatöörityonttu

Tuleeko *tirk* vappu: Vappu tulee monesti ja minä tulen vappuna

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Viime vuonna oli lämpöhelle, katsoin ikkunasta että jotakuta voisi vituttaa istua töissä ja koodata sisätiloissa. Mutta tämä on se mitä haluan tehdä

Suosikkijätelömaku: Salmiakki, toisena kinuski-pähkinä

Miten pääset rantakuntaan 2015: Ei tarvitse, olen jo

Bikinit vai speedot: Biksit

Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: Kaikki **Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja:** Ulkoministeri on puinen, pyörätämme ulkoministeriä sihteerin napaan. Kun kipinä ilmettyy, opetusministeri syttyy tarpeeksi. Opetusministerin liekistä sytytämme työvoimaministerin. Työvoimaminis-

Nimi: Visa Seppänen

Vuosikurssi: 4

Toimenkuva: Puheenjohtaja

terin avulla kulttuuriministeri saadaan lämpämään. Rahis uuniin, jotta saame sulatettua metallia sisäministeriä varten. Tämän ansiosta kulttuuri voi jatkua, siitä tiedotus jatkuu, pidetään sosiaalisesta terveydestä huolta ja puheenjohtaja yrittää katsoa perään. (toim. huom: tämä tarina on saatu sinimustien bileiden loppupuolella, muutaman virrokkeen jälkeen, ja oli viimeinen haastattelu ko. illalle)

Mitä pyrit tekemään killan hallituksessa: Juomaan paljon viinaa
Aiotko pitää vaalilupauksesi: Joo
Tuleeko *tirsk* vappu: Tulee wappu *tirsk*

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Noku on lämmin ja kiva

Suosikkijätelömaku: Wanjan ajan suklaa

Miten pääset rantakuntaan 2015: Nokun ei kiinnosta, on helppoa

Bikinit vai speedot: Bikinit

Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: En yhtään

Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja: 2 kiveä ja paljon viinaa

Nimi: Jukka Pajukangas

Vuosikurssi: 2, mutta sydämessäni olen fuksi

Toimenkuva: Tiedotusministeri

Nimi: Joonas Nikula
Vuosikurssi: 4
Toimenkuva: Rahastoinhoitaja

Mitä pyrit tekemään killan hallituksessa: Laskemaan terminaalin sille kuuluvalle tasolle

Aiotko pitää vaalilupauksesi: En
Tuleeko *tirsk* vappu: Mikäli Valvira ei sitä estää

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Ei tule hiki ja voi saada palkkaa

Suosikkijätelömaku: Vanilja

Miten pääset rantakuntaan 2015: Juomalla Fairyta, sillä Fairy poistaa tehokkaasti rasvaa

Bikinit vai speedot: Speedot
Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: 2,5

Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja: Mä oon niin kuuma että se syttypi itsestään

Nimi: Taru Järvelä
Vuosikurssi: 1
Toimenkuva: Sitheeri

Mitä pyrit tekemään killan hallituksessa: Kaiken

Aiotko pitää vaalilupauksesi: Joo
Tuleeko *tirsk* vappu: Vappu tulee *tirsk*

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Koska aina on paras aika olla sisällä koodaamassa

Suosikkijätelömaku: Suklaa

Miten pääset rantakuntaan 2015: Rantojen miehet on aina rantakunnossa

Bikinit vai speedot: Bikinit

Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: 1,5

Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja: Saatana

Mitä pyrit tekemään killan hallituksessa: Kirjoittamaan pöytäkirjoja ja tuomaan postin

Aiotko pitää vaalilupauksesi: En
Tuleeko *tirsk* vappu: Tulee *tirsk*

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Kesällä ulkona on paljon ihmisiä

Suosikkijätelömaku: Tiikeri

Miten pääset rantakuntaan 2015: Urheilemalla, vaikken sitä teekkään

Bikinit vai speedot: Bikinit

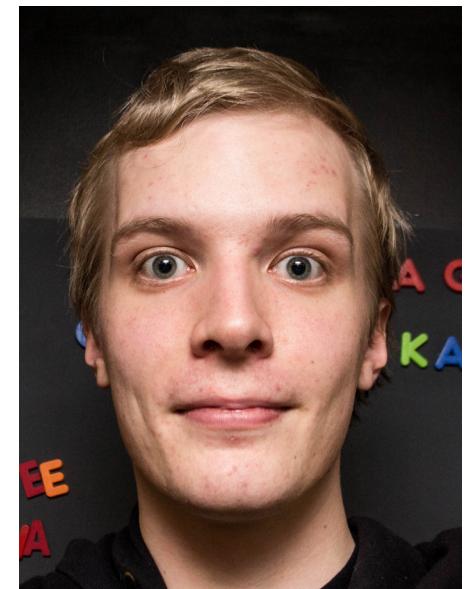
Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: Öö, tarpeeksi, ehkä

Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja: Makkarat syödään rakaana

Nimi: Uula Ranta

Vuosikurssi: 3

Toimenkuva: Sosiaali- ja terveysministeri

Nimi: Miika Kylander

Vuosikurssi: 4

Toimenkuva: Sisäministeri

Mitä pyrit tekemään killan hallituksessa: Parempi OKS kuin viime vuonna

Aiotko pitää vaalilupauksesi: Kyllä, tottakai

Tuleeko *tirsk* vappu: Tulee

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Ilmastoointi

Suosikkijätelömaku: Banaani-suklaa

Miten pääset rantakuntaan 2015: En mitenkään

Bikinit vai speedot: Pikinit

Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: Kaikki

Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja: Käyttämättä liukkaria

Mitä pyrit tekemään killan hallituksessa: Hyviä hommia

Aiotko pitää vaalilupauksesi: Yritän parhaani, budjetin rajoissa

Tuleeko *tirsk* vappu: Tulee

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Kuumaa, hikistä ja epämukavaa

Suosikkijätelömaku: Rommi-rusina

Miten pääset rantakuntaan 2015: Vaihdan leivän kaljaan

Bikinit vai speedot: Speedot

Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: Monta

Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja: Tulta, sytytysnestettä ja tulukset

Nimi: Oula Kuuva

Vuosikurssi: 4

Toimenkuva: Opetusministeri

Nimi: Eero Huhtelin

Vuosikurssi: 3

Toimenkuva: Kultturiministeri

Mitä pyrit tekemään killan hallituksessa: Voittoa

Aiotko pitää vaalilupauksesi: E-en muista enää

Tuleeko *tirsk* vappu: Vuosittain

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Koska silloin on liian lämmin olla ulkona.

Suosikkijätelömaku: Mansikka

Miten pääset rantakuntaan 2015: Kovalla alkoholinkulutuksella

Bikinit vai speedot: Speedot

Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: Riippuen päivästä, 20-30

Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja: Bensiinillä

Mitä pyrit tekemään killan hallituksessa: Excursioita, edustamista ja vararikkoja

Aiotko pitää vaalilupauksesi: Lapsinko minä jotain?

Tuleeko *tirsk* vappu: Kyllä se ehkä, en lupaa mitään.

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Kesällä ei palele koneen ääressä

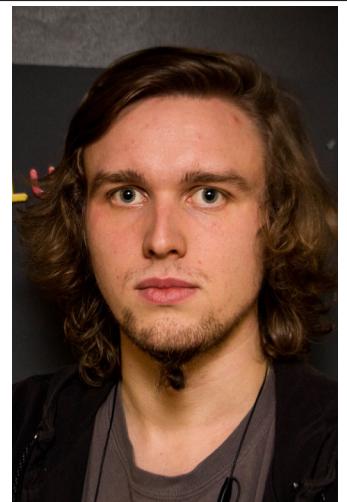
Suosikkijätelömaku: Salmiakki

Miten pääset rantakuntaan 2015: En käy rannalla, tai jos käyn niin peilaan frisbeeria eikä sillon ole niin justiinsa

Bikinit vai speedot: Speedot

Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: Murskaan hyttiä mielelläni

Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja: En sytytä sitä, delegoin

Nimi: Zacharias Hellberg

Vuosikurssi: 1

Toimenkuva: Ulkoministeri

Nimi: Joonas Valkama

Vuosikurssi: 3

Toimenkuva: Työvoimaministeri

Mitä pyrit tekemään killan hallituksessa: Ammun kaikkia päähän (toinen toim. huom. tässä vaiheessa pelattiin CS:ää)

Aiotko pitää vaalilupauksesi: En muista mitä lupasin, eikun kyllä tottakai. Lupasin ei mittää

Tuleeko *tirsk* vappu: Vappu saapuu

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Ei oo, koska aurinko paistaa päähän

Suosikkijätelömaku: Vittu, eikun jallu

Miten pääset rantakuntaan 2015: CS:ää pelaamalla, e-sports

Bikinit vai speedot: Speedot

Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: En liiskaa, mutta ammun päähän niin montaa kuin pystyn, eli en kovin montaa. Todennäköisesti ampuvat minut ensiksi

Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja: Ammun sitäkin päähän. Tai incidenary grenadeilla. Tai heitän incidenary grenaden grilliin ja ammun sitä päähän.

Aiotko pitää vaalilupauksesi: En muista mitä lupasin, eikun kyllä tottakai. Lupasin ei mittää

Tuleeko *tirsk* vappu: Vappu saapuu

Miksi kesä on parasta aikaa olla sisällä koodaamassa: Ei oo, koska aurinko paistaa päähän

Suosikkijätelömaku: Vittu, eikun jallu

Miten pääset rantakuntaan 2015: CS:ää pelaamalla, e-sports

Bikinit vai speedot: Speedot

Montako hyttystä, eli toimihenkilöä, pystyt liiskaamaan minuutissa: En liiskaa, mutta ammun päähän niin montaa kuin pystyn, eli en kovin montaa. Todennäköisesti ampuvat minut ensiksi

Kuinka sytytät grillin hallituksen virkistäytymisviikonlopulla ilman tulitikkuja: Ammun sitäkin päähän. Tai incidenary grenadeilla. Tai heitän incidenary grenaden grilliin ja ammun sitä päähän.

Kesäherkku:

Bukkake

Bukkake (ぶっかけ) on hyvin perinteinen japanilainen kulttuuriherkku ja siitä nauttivat monet jo nuorina. Bukkaken tuottamismenetelmääkin voi pitää hyvin hauskana, varsinkin jos on kokeilunhaluinen persoona. Tuotosta nautitaan yleensä kuumina kesäpäivinä, jolloin ulkona oleminen saattaa olla liian tukahduttavaa ja nihkeää. Mikään ei tietenkään estä bukkaken nauttimista sateisinaan päivinä!

Niille, jotka ovat tutustuneet ja nauttineet vastaavista japanilaisista tuotoksista bukkake voi olla hyvinkin mieluisa kokemus. Bukkakesta voi nauttia melkein missä vain maailman kolkassa, mutta hardcore-fanit yleensä matkustavat Japaniin saadakseen mahdollisimman autenttisen kokemuksen. Toiset puolestaan tytyvät netin selailuun ja eivät välittämättä koskaan tule kokemaan bukkaken hienoutta. Silmänruoka ei aina ehkä vastaakaan makua!

Koska bukkake koostuu lähinnä tuoreista luonnontuotteista, on se tätten myös erittäin terveellistä, eli edes terveysintoilijoilla ei tulisi olla pelätävää kokeilun suhteen. Bukkakesta tulevat todennäköisesti nautimaan kaikki, jotka etsivät seikkailua elämäänsä!

[Toim. huom.: Bukkake on myös ryhmäksin muoto, jossa joukko miehiä ejakuloi polvistuneen naisen tai miehen kasvoille ja päälle. Tähän voi myös liittyä eroottista alistamista. Tämä artikkeli kuitenkin käsittelee japanilaista bukkake udon (ぶっかけうどん) -nuudeliruokalajia, jossa kylmää dashi-kastiketta kaadetaan (bukkakeru) kulhossa olevien ainesten päälle.]

Viikko vegaanina

-koska miksi ei?

Jotenkin näin sai alkunsa tämän jutun kirjoittamiseen johtanut järkeä vailla oleva tapahtumsarja. Synkkänä talvi-iltana lehden toimituksen kokouksessa pizzan ja oluen huuruisessa huoneessa vaihdettiin seuraavat sanat:

- Mistähän sen jutun oikein tekis...
- Make, oo viikko vegaanina!
- Siis semmonen kasvisyöjä? Helpo homma.

PÄIVÄ 1 - ONNISTUNUT ALKU TAKAA TULEVAT ONGELMAT

Olen tavalliseen tapaan aikeissa suunnata prismaa kohti metsästämään päivän evääät. Mieleeni muistuu yllättäen eilisiltä jolloin lupauduin vegaaniksi. Kai sitä on tyhmempääkin asiaita läpälä-kännissä tieteen nimissä tullut luvattua hoitaa mutta lienee syytä kuitenkin varmistaa mitä ne vegaanit oikeasti ovat.

Lyhyt matka internetin ihmemaassa paljastaa karun totuuden: vegaanit on ruokakulttuurin vaseine ääriuskovaisille. Ei mitään eläinkunnan tuotteita. Ei maitoa. Ei kananmunia. Ei mittää. Kiiruhdan miltei paniikkissa jääkaapille tutkimaan mitä kaikkia ruokia ehtisi pilaantua tulevan viikon aikana. Hyväksi onnekseni huomaan jääkaapin olevan miltei tyhjä.

Urakoituani puolitoista litraa maitoa ja kohtuuttoman pinon hapankorppurullia viiteen minuuttiin totean tytyväisenä että pilaantuvat einekset ovat nyt tuulensuoressa. Pidän parhaana vaihtoehtona upottaa jääkaapin lopun sisällön päivän kasvisateriaan. Ruokalistalla on pastaa pähkinä-tomaatti-pesto-kastikkeella. Huippukokkina ateriani valmistui ilman suurempia komplikaatioita, poislukien naapurin joka ihmetteli sitä miksi vietin aikaani ulko-ovella puhaltelemassa pähkinäkuoria pannulta. On tietenkin itsestäänselvyys että irronneet kuoret on poistettava pannulta helpoimmalla mahdolisella tavalla, ja mielessään sisätiloja sotkematta.

PÄIVÄ 2 - RUOKANA ON MITÄ?(!)

Selvityäni eilisen päivän tuomasta shokista sen suhteen etten voisi juoda maitoa tai käyttää kananmunia ruuanlaittoon todellisuus läpsäisee minua märällä pyyhkeellä uudelleen naamaan. Mieleni tekee perunapihvejä ja ruskeaa kastiketta joten päivän ruokalista on selvä, tästä kuitenkin seuraa kaksi ongelmaa. Perunapihvejä ei synny ilman kermaa sekä kananmunia, ja ruskea kastike kaipaa jauhelihaa ollakseen kastike. Tästä alkaa armoton ideariihi joka tuottaa hedelmällisen tuloksen kolmannen absintti-shotin jälkeen.

Kananmunan tärkein tarkoitus perunapihvissä on selvästi kinkku komeus kasassa. Raastetusta perunasta koostuva kakku ei muutu itsestään kassasa pysyväksi edes voissa paistamalla. Tarvitseen siis jotaan liisterimäistä ainetta auttamaan perunapihvejä pitämään itsensä kasassa, perunajauho luo yllätyslisän kauppalistaan. Myös kerma on oleellinen osa onnistunutta perunapihviä, soijakerma kuuluu nänollen myös ostolistalle. Nyt jäljellä on enää ruskean

kastikkeen ongelma. Vähiten huono korvike jauhelihalle vaikuttaa olevan soijarouhe jota niini-kään saa prismasta. Päivän kauppalista alkaa olla selvä.

Perunapihvit valmistuivat yllättävän hyvin, todettakoon tosin että maku oli poikkeuksellisen lattea verrattuna jopa ylä-asteen kouluruokaan aidon kerman puustilan takia. "Ruskea jauhelih-a-kastikkeeni" kuitenkin ansaitsee oman lukunsa. Soijarouhe on omituinen otus. Se ei maistu oikeastaan juuri millekkään, ja rupeaa maistumaan mille tahansa aineelle mikä siihen yhdistetään. Soijarouheen keitto-ohje on 3 minuuttia kiehuvaan veteen, nokkelana päätin säästää 3 minuuttia kiehauttamalla soijarouheen alunperin kylmässä vedessä. Tuloksena oli lähes liisteriksi pehmennytä soijarouhetta jonka lisäs in ruskean kastikkeen pohjaan ketsuppitilkan ja mausteiden kera. Kastikkeeni oli oikeastaan ihan kelpoa, krapulassa sitä saataisi syödä jopa huomaamatta eroa. Lihan maku kuitenkin puuttui täysin mikä sinänsä tuskin on yllätys, sen sijaan ketsuppitilkkänen oli maustanut soijarouheesta lähes täysin ketsupin makuista. En voi väittää nauttineeni ateriasta mutta kyllähän tuo nälkää muutamalla hetkellä siirti.

PÄIVÄ 3 - ZOMBIEPIHVIN NOUSU JA TUHO

Päiväni alkoi normaalisti, mutta jokin kalvasi takaroivoa lakkaamatta. Kyseessä ei ollut krapula vaan himo saada jotaan oikeaa ruokaa. Tähän vastauksena oli selvästikin hampurilainen. Kahdella pihvillä, ananasrenkaalla, ja ainakin neljällä kerroksella toteutettuna. Suunnitelmaani kuitenkin rajoitti eräs oleellinen tekijä. Hampurilaiseen ei voisi ujuttaa pihvin puolikastakaan ilman että poikkiteiteellinen kokeeni olisi romutettu! Päätin kuitenkin ratkaista ongelman, ja nauttuaan hermosavut suunnitelma kirkastui silmieni edessä. Tavan jauhelihapihvi sisältää oikeastaan vain rasvaa, proteiinia ja vettä. Keittiökemian lyhyen oppimäärän mukaan tällaisen tuotteen valmistaminen ilman eläinperäisiä tuotteita on selvästikin vain järjestelykysymys. Siispä kaupan kautta kiroamaan hellan äärelle!

Tofu. tuo mystinen aine, jonka todellista luonnetta ja alkuperää en vielä tänäkään päivänä tiedä, oli paras ehdokas lihan korvaajaksi. Tofussa kuitenkin on kuitenkin se vika, että se sisältää aivan liikaa vettä ja llian vähän rasvaa toimiakseen uskottavana lihan korvaajana. Ongelma on helposti poistettavissa. Jokainen kasviksia pakastanut tietää että niistä valuu sulattaessa vettä pois ja rakenne on muuttuu hieman sienimäiseksi ja mössöiseksi. Sama tapahtuu teoriani muukaan tofulle, joten ei muutakuin tofut pakastimeen ja sulamaan. En ole varma missä kohtaa homma meni vikaan, mutta tofua sulattaessani siitä ei suinkaan tullut löysähköä palikkaa, vaan hyvin laihaa jogurttia muistuttavaa noitalientä. Nesteenpoisto olisi siis suoritettava pusertamalla. Koska keittiöstäni ei löydy harsokangasta päätin käyttää puuvilailista teepaitaa nesteen pusertamiseen pois. Tämäkään ei kuitenkaan tuottanut haluttua tulosta joten päätin yksinkertaisesti kiehuttaa nesteen pois... oi ihmisen typeryyttä.

Nyt hallussani oli lähestulkoon kaivatun laista tofua, joskin rakenne ei enää vastannut tarkoitukseen sopivaa. Koska jauhelihapihvillä on selvästi kuitumaisuutta ja sitkoa (se suutuntuma, joka tofultani tässä vaiheessa puuttuu) on tämä suutuntuma saatava muualta. Perunajauhot rientävät jälleen avukseni! Sitko-ongelma on ratkaistua, nyt enää kuituja jostain. Mistä siis kuituja pihviin? Eilisen perunapihvejä oli jäänyt sopivasti yksi yli, joten mureninsin hävittämästi tämän onnettoman suupalan tieteellisen kokeeni jatkaksi perunajauhojen ja pakastekuivatun sekä paistetun tofun joukkoon. Hyvää itsetehtyyn jauhelihapihviin kuuluu myös ripaus mausteita ja sopiva hujaus korppujauhoja sekä sipulia, jotka onneksi eivät tuota näristystä vegaanillekkaan.

Ei mutta kuitenkin paistamaan ja paneroimaan tämä ”pihvi.” Hampurilaista kasatessani ilmaantui uusi ongelma. Juusto on maitotuote! Onneksi prismasta löytyi kuitenkin vegaani cheddaria joka kummakyllä menisi ihan oikeasta cheddarista.

Lukijat voivat itse esittää arvion siitä kuinka lähellä autenttista grillimättöä lopullinen luomukseni on oheisen kuvan avulla.

PÄIVÄ 4 - AITO, EPÄREHELLISTÄ, RIISSI-OHRA-MAITO-MIKÄLIE-PUUROA

Päivän menü tuli mieleeni vasta matkalla prismaan. Nyt olisi aika riisipuurolle. Ihan tavallista ja rehellistä ruokaa. Ei mitään valepihvejä tai kastikeita. Poimiessani puuroriisipakettia hyllyltä järkytin jälleen. Riisipuuroonhan tarvitaan maitoa! AAAARGH! Hulluja nuo vegaanit, ruuanlaitto uhkaa lähestyä tiedettä sillä nyt olisi löydetvä korvike maidolle. Prismaa turhaan kierreltyäni silmääni osui pelastus maitohyllyltä. Ohrapohjaan valmistettua maidon ja tai kermaan korviketta. Ohrakermamaito-riisipuurostani tuli oikeastaan kohtuullisen maittavaa, mutta puuro olisi selvästi kaivannut voisilmän, ja riisipuuron aromiin liittyi outo ohrapuromainen vivahde. Päivään ei sisältynyt onnekseen muita kulinarsistisia kokeiluja.

PÄIVÄ 5 - TOMAATTIKEITTOHYPOTEESI

Heräään aamulla selkeä suunitelma mielessäni, sillä olin eilen saanut kuulla palautetta kanssaihmisiltä että minun olisi syötävä jotain ”aitoa” vegaaniruokaa. Pääätan valmistaa tomaattikeiton vaika aiemman kokeumukseni mukaan sitä kuuluisikin syödä vain alkupalaksi, siispä prismaa kohti! Tepastellessani kaupassa vakuutun siitä että tomaattikeitto kaipaa jotain purtavaa, eihän se ole kuin lientä. Sipuli olisi oiva lisä mutta sitä löytyy jo jääkaapista, joten suuntaan säilyke-hyllä kohti poistaakseni kaupasta myös purkillisen sieniä. Joku kovan linjan kiihkouskovainen vegaani voisi sanoa että sienet eivät ole kasveja mutta eivät ne kyllä eläimiäkään voi olla.

Lukijoiden harmiksi ruuan valmistamiseen ei liity mitään ongelmia mutta sen täytyyvyyteen kylläkin. Aiemmin muodostamani oletuksen mukaisesti tomaattikeitto on alkupala ja siksi ei kovin täyttävä. Havaitsen yhden lautasen syötyäni että nälkä ei ole lähtenyt miinkään. Toisen lautasen jälkeen nälkä lähti jo. Minuutiksi nimittäin. Lopujen lopuksi olinkin nauttinut valetelematta ja mitään lisäämäättä (sienet ja sipuli poislukien) yli puoli litraa tomaattikeittoa ja

olo oli edelleen sellainen että vielä voisi ottaa vähän. Nälkä ei selvästiikään lähde tomaatilla.

PÄIVÄ 6 - LÄHESTULKOON OIKEAA RUOKAA

Toivuttuani eilisen paastoa muistuttavasta kokemuksesta päätin valmistaa pizzan jolle ei löydy vertaista mistään. Päivän atriana olisi ”tomaatti-punasipuli-jalopeno-vegaanimozarella-rukoila-herkkusieni-oliivi-pähkinä-pesto-ananas-(maustettu)soijarouhe-valkosipuli pizza hesburgerin kastikkeella” Luotsattuani kaupassa edestakaisin kohtuuttoman pitkän ajan kerätessäni täysin järkeviä pizzan päälliäni poljen kotiin kehittelemään pizzataikinaa. Sekoitettuani kaikki kuivat aineet kulhossa havaitsen merkittävän ongelman; minulla ei ole hiivaa. Kunnon pizzataikunaa ei synny ilman hiivaa joten alan miettiä korvaajaa tälle aineelle sillä kaupat ovat jo kiinni. Tajuun että kaapissa on turbohiivaa jota käytin kiljun siman valmistamiseen!

Taikinan valmistuttua (taikina ei muuten juuri kohonnut, tiedä sitten miksi) on aika kaulita kyseinen taikina ja siirtää se uunipellille. Mutta kas! muistan muuton yhtedessä todenneeni ”auto on liian täynnä, ei sinne nyt enää mitään kaulimia ruveta tunkemaan” ja tässä sitä ollaan. Tapeltuani taikinan kanssa puoli tuntia ilman kaulinta annan periksi ja tyydyn poikkeuksellisen paksuun pizzapohjaan jota ei ole kohottettu kunnolla. Uskollinen kiertoilmaunini kypsentää pizzan puhaltaen ilmoillessa melkoisen hajujen kirjon. On todettava että pizzasta tuli oikeastaan ihan hyvää, myönnättäkön tosin että verenpaineeni varman nousi ainakin kuudella kilopondilla sillä olin ilmeisesti mitannut taikinaan suolan ruokaluskalla enkä teelusikalla.

PÄIVÄ 7 - OIKEAA OPISKELIJARUOKAA

Luetuani säätioteknisen iltalehdestä järkytin syvästi. Pakkasta 25 astetta. Suuntaan lähestulkoon paniikin vallassa tutkimaan lämpömittaria ja totean iltasaatanan vähätelleen sillä pakkasta on peräti 26 astetta.

Minulla ei ole pienintäkään aikomusta suunnata prismaan etsimään kiinnostavia vegaaniruoka-aineksia varsinkaan kun pyöräni sanoi sopimuksen irti tyhjän renkaan nimissä ja sää on mitä on, saisin varmasti ebolaidsin ja ruton ja ties mitä. Mutta ruokaa on laitettava tänäänkin, kasvisruokaa vieläpä. Raidattuani jääkaapin ja kuiva-ainekaapin luon taistelusuunnitelmani; nuudeleita tomaatti-papu-vegemozarellakastikkeessa.

Todetaan nyt vaikka että ne nuudelit olivat ihan hyviä paljaaltaankin ja kastike on edelleen jääkapissa tämän kirjoitushetkellä, eli 3 päivää myöhemmin.

JÄLKISANAT - KOSKA TYYLIN VUOKSI ON PAKKO

Jokainen itseään kunnoittava kirjoitus päättyy jälkisanoihin, jotka romaanien yhteydessä muodostavat pahimmillaan oman osuutensa kirjasta. Vegaanikokemukseni voi kuitenkin tiivistää tyyllillä TL;DR:

Suosittelen kokeilemaan kahdesti samalla kertaa, ensimmäisen ja viimeisen kerran.

-Vegemake

Vuodenvaihteessa voimaan astuneesta alkoholilaista ilahtuneena päätimme julkaista uuden artikkelin jossa jaetaan eduskunnalle ja Valviralle lisää ohjeita alkoholilainsäädännöstä ja sen tehokkaasta toimeenpanemisesta. Alla siis julkaisemme yksinoikeudella listan sanoista jotka on kielletväät välittömästi aikaisempien lisäksi.

Ale - Kauppojen ja panimoteollisuuden näkyvin salaliitto saatava lopultakin kuriin! Jokainen normaalialyinen kansalainen on varmasti huomannut kuinka härskin avoimesti kaupat mainostavat pintahiiivaolutta. Erityisen törkeää on se, että värikkään iloiset kyltit huutavat ”Ale! Ale! Kesääle! Jouluale!” ympäri-vuotisesti käärien oluen kirot erityisesti lapsia viehättäävään valheiden viitaa. Yksikin ale voi tappaa!

Alkoholi - Päävihollisemme, kansan viekas viettelijä, lasten ja nuorten tulevaisuuden turmio ansaitsee vain ja ainoastaan saada iskun vyön alle puhdas-mielisten taistelijoiden vapauttavasta sensuurin nyrkistä. Sana on kiistattomasti vaarallinen, koska sana ”alkoholi” saattaa herättää mielikuvia alkoholista ja sen käytöstä. Tämä on luonnollisesti mahdotonta hyväksyä. Vastedes alkoholiin on sallittua viitata ainoastaan termillä ”tiedät-kai-mitä”. Esimerkiksi uusia helppokäyttöisiä ilmaisuja ovat ”tiedät-kai-mikä-prosentti on 4,7” ja ”tiedät-kai-mikä saattaa aiheuttaa humalatilan”.

Halko - Surullinen esimerkki siitä, kuinka nuoria opiskelijoita pyritään korruptoimaan ylhäältä käsin alkoholin katkeralla sapella. Kiltatoiminnan aiemmin niin tunnias ja puhdas-mielinen eliitti on vajonnut alas krapulasyöveriinsä mainostaessaan kokouksillaan Olvin Halko-olutta. Uusi tervehenkinen ilmaisu on ”hallituksen osallistuminen merkittävästi organisaation toimintaan”, mistä syntyy kätevä lyhenne HOMOT.

Karl Friedrich - Baltiansaksalainen kreivi (s.1764) ja Sakun panimon perustaja on saanut nimikko-oluen. Ei käy. Jotta vaarallisia miellehytmää kyseiseen olueen ei syntyisi niin vastedes henkilöön nimeltä Karl Friedrich on viitattava kätevällä yhdistelmällä KFC.

Panimo - Yksi harskeimmistä ja syvimmälle juurtuneista vastenmielisen laittonista markkinointikokoista sisältyy tähän sanaan. Käymistuotteiden tehtaanoista valmistuspaikkaa kutsutaan panimoksi mikä johtaa tavallista kansalaista ovelasti harhaan yhdistämällä alkoholin ja seksiin. Panimo -> Pani mo -> Panna -> Vastenmielistä pervoilua. Tämä panimoteollisuuden harski juoni saa ihmiset alitajuiseksi haluamaan enemmän alkoholia ja suhtautumaan positiivisemmin alkoholiin. Vastedes sallittua on käyttää panimoista neutraalia ilmaisua

”syöpärappiotehdas”.

Päivi Räsänen - BrewDigin uutuusolut ratsastaa harskisti viittaiksella Päivi Räsäseen. Tämä vastenmielin salajuoni puhdassydämisen taistelijan nimen yhdistämisestä alkoholiin on torpattava alkuunsa. Olisi varsin naurettavaa käytöstä muuttaa jonkin yksittäisen henkilön nimeä joten ainoa vaihtoehto on sellainen, että BrewDigin ”Hello my name is Päivi”-olut on kielletvä ja sen maahantuonnista, käytöstä ja mainostamisesta on tehtävä rangaistavaa välittömästi.

Sandels - Sotasankari Johan August Sandels mainostaa nimellään Sandels-olutta. Erityisen raskauttavaa on se, että jokaisen oluttölkin kyljessä myös kerrotaan hauska tarina kreivi Sandelsin edesottamuksista taistelujen aikana mikä yhdistää vaarallisella tavalla oluen ja huumorin. Vastedes viitatemppu henkilöön Johan August Sandels on käytettävä nimeä Jolla Elokuu Hiekkamies.

Saku Sammakko - Rappion edistäjien salaseura näyttää ottaneen kotheekseen erityisesti lapset. Saku Sammakko on olevinaan iloinen veikko kosiomatkaan mutta todellisuudessa hahmo mainostaa viattomille lapsosille Saku-olutta. Korvaava ilmaisu koskien kyseistä vastenmielistä oluenhuuruista elikkoa on kätevä lyhenne SS.

Olemme myös vastaanottaneet lukijoiltamme muutamia riipaisevia tarinoita:

”Kerran satuin lukemaan merirosvouden historiaa käsittelevää kirjaan kun esii nousi eräällä sivulla kaapparikapteeni Henry Morgan. Tajutessani Captain Morgan-rommin olemassaolon romminhimo alkoi raivota päässäni kuin tuhat vihaista piraattia. Rynnäköin lähimpään Alkoon napaten hyllystä kärryllisen rommia sotasaaliiksi. Kulutettuani kaikki säätöni Captain Morgan-rommiin aloin myydä piraattituotteita piemeästi rahoittakseen romminjuontini. Vähitellen laittomatkaan tulot eivät riittäneet sammuttamaan loputonta janoani ja päätin lähteä piraatiksi Somaliaan. Suurimpana haaveenani on ryöstää rommia kuljettava konttilaiva, mikä ehkä riittäisi tyydystämään romminhimoni. Arrr!”

Tämäkin tragedia olisi voitu estää niinkin vähäisellä vaivalla kuin sensuroimalla Henry Morganin nimi kirjallisuudesta, ihmisten puheista ja internetistä.

”Ostin kaikilla rahoillani Ron de Jeremy-rommia. En saanut seksiä.”

Yksi Valviran suurista voitoista kansainvälistä alkoholisalaliittoa vastaan oli sensuroida rommipullosta Ron Jeremyn naama. Tämänkaltaisen alkoholimainonnan uhriksi joutuminen Ron de Jeremy-rommin yhteydessä on onnekki

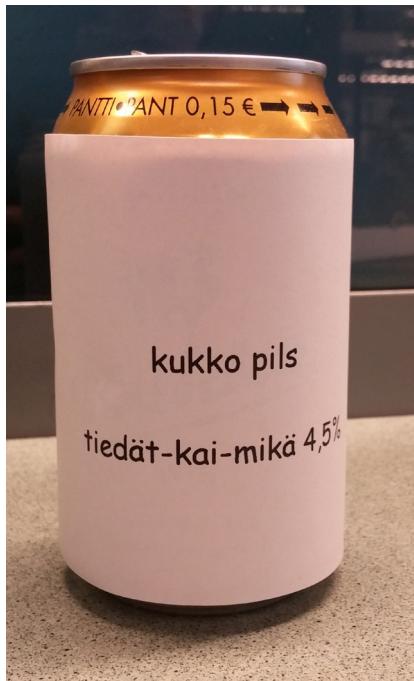
nykyään mahdotonta.

Suomeen rekisteröityjen rekkojen alkoholimainosten peittäminen oli vuodenvaihteessa voimaan astuneen alkoholilain parhaimpia seurausia. Ehdotamme siis tämän ajatusketjun jatkamisesta hieman pidemmälle.

Jokaisen Suomessa valmistettavan alkoholijuoman etiketti on vaihdettava vastaamaan seuraavia vaatimuksia: Etiketti saa olla ainoastaan mustavalkoinen. Comic Sans on ainoa sallittu fontti. Etiketissä on ilmoitettava vain ja ainoastaan juoman nimi. Valmistusaineiden esittäminen on ehdottomasti kielletty, sillä sehän saattaisi antaa mahdollisuuden juoman valmistamiseen kotikonstein. Kaikenlainen kuvioiden esittäminen tai kirjaimien käyttäminen kuviointiin on kiellettyä.

Säännöt eivät koske muualla kuin Suomessa valmistettuja alkoholijuomia.

Yllä mainitut ehdotukset tulevat vapauttamaan Suomen kansan alkoholin kiro-tun ikkeen alta ja toivomme että eduskunta ja valvira auttavat parhaansa mukaan niiden toimeenpanossa.

Havainnollinen esimerkki uudesta salitusta etiketistä Kukko Pils-oluelle

666

Kuva muumeista otsikon 666 alapuo-lella. Sattumaako?

Rotuoppia Ankkalinnassa

Jo moni sukupolvi 50-luvulta lähtien on saanut ensikosketuksensa Amerikan ihmemaasta Aku Ankan välityksellä. Nämä kaikki tietävät, että vesipostit ovat punaisia, postilaatikoissa on lippu ja roska-astiat ovat lieriön muotoisia. Mutta kun lehteä syynää tarkemmin, huomaa että ankkojen yhteiskunnassa on muutakin vikaa kuin olematon sosiaalinen turvaverkko. Kuinka Aku Ankkaa siis luetaan?

Rassismia

”Tavi!” ”Sorsa!” ”Uikku!” Tällaisia solvauksia herra Ankka kuulee naapuriltaan heti aamumuimaan. Kyseessä on selvästi rasismia, herra Ankkanon on ankk. Vai onko? Ankkamaailman kronologioitsijat kuvaavat ankkasuvun edustajia ”ihmisiksi, jotka vain näyttävät oidoilta”. Tämä ei kuulosta ollenkaan hyväältä, kun ajattelee miten ihmisiä, jotka vain näyttävät oidoilta, on kohdeltu ajan saatossa.

Ottaren huomioon että Ankkalinnan perusti vesilintu ja siitä tuli suurkaupunki toisen vesilinnun ansiosta luulisi että heidän tarpeensa (käytännössä lyhyys) olisi otettu huomioon paremmin, mutta mitä vielä.

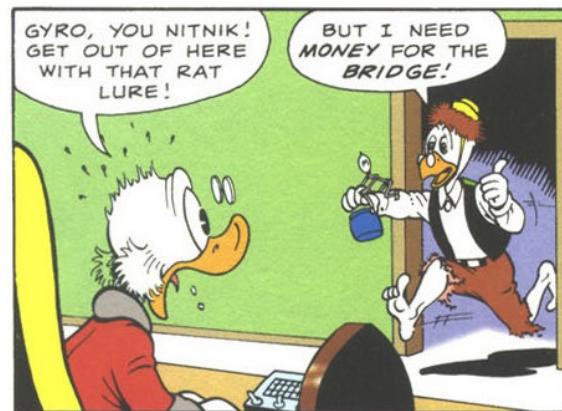

Auton kynnis ulottuu asiakasta rintaan, huono käyttöliittymä (Barks)

Vaikka ankkojen elämää pääsääntöisesti seurataankin, suurin osa Ankkalinnan väestöä on nappinenäisiä koirankuonolaisia. He eivät kuitenkaan edusta hallinnossa kuin perusvirkamiehiä. Pormestarina on sika ja tuomarin virka on pelkkä pöllöjen suojaytöpaikka. Mistä tämä nyt sitten kertoo?

On kuitenkin ilahduttavaa että tavan ihmiset eivät välitä muistuttavatko heidän tuttavansa ja jopa rakastettunsa mitä eläinlajia. Esimerkiksi Roope kohtelee kaikkia yhtä epäkelvosti ja joutuu todistelemaan liki joka seikkailun lopuksi ettei hänen sydämessään ole kylmää kuin Elsan takapuolessa. Aku ja Iines nyt eivät ole koskaan olleet kauhean kranttuja ihastustensa suhteen, mutta muitakin ankkuja on nähty kuolaamassa koirankuonolaisten perään ja päinvastoin. Tämä selittääkin miten neiti Kimallus pysyi leivässä laulajana Dawsonin synninpeisässä, jossa hänen ja Roopen lisäksi oli vain yksi vesilintu (tai sitten Konrad Ankanpällä oli tuloja).

Voidaan siis ajatella että moni nykyisin ankkalinnassa taapertava henkilö on geneettisesti osittain yhtä ja osittain toista. Esimerkiksi Pelottoman suvun miesväki on selvästi puoliveristä, minkä osoittavat nokka ja varpaat. Roopella on myös töissä kirjanpitäjä jolla on nokan lisäksi selvät ihmisen korvat (esim. Liikenerot, Rosa).

Roope huomaa Pellen jalat. Lasten onneksi nitnikin merkitystä ei löydä googlesta (Rosa)

Lisähuomautuksena asiasta kiinnostuneille: Ankanpäiden alkuperäinen suku-nimi on Coot eli nokikana. Nimensä nokikanat ovat saaneet tummista höyhenistään, mutta Julle ja kumppanit ovat valkoisia kuin joutsenet. Tähän ei muuten tarvitsisi kiinnittää huomiota, Julle kun on siirtolainen Euroopasta, mutta kun ainot äkkiseltään muistettavat tummaihoiset (höyheniset?) vesilinnut ovat Roopen imperialistisella kaudellaan huijamaa afrikkalaispäälikkö (Maailman rikkain anka, Rosa) ja Akun kohtaamat randomit perusvillit (Hyvien tekojen päivä, Barks). Se antaa vähän ikävän kuvan. Heitä on mutta heitä ei näy. Parempi ehkä niin heidän kannaltaan, tummaihoisia ihmisiä (tai koirankuonolaisia) ei ole kuvattu kovin ansiokkaasti ankkaseikkailuissa.

Kulttuurit kohtaavat (Barks)

Evoluutiota pikana

Suurin osa ankkamaailman asukkaista on siis nappineniä. Sitten tulevat vesilinnut ja muut nokalliset eläimet, mutta onpa joukossa monenkirjavaa nisäkkäitäkin, hevosia, kissoja ja possuja. He toki käyttäytyvät kuin ihmiset ja ihmisenä heitä pidettäköön, mutta apinoista he eivät ole kehittyneet.

Mistä sitten? Muista eläimistäkö? Älä höpötä, ei evoluutio nyt yhtäkkiä synnyttää tietoisuutta sekalaisselle laumalle lajeja. Vai synnyttääkö? Tarkastellaan Carl Barksin tarinaa Atlantiksen salaisuus. Siinä saamme tietää että Atlantiksen kauppa upposi hitaasti mereen vuosisuhansien ajan. Sen sijaan että asukkaat olisivat lähteneet pois, he jäivät asumaan ja mutatoituivat pärjäämään veden alla.

Kun vettä oli vain polveen asti, syntyvillä lapsilla oli varmaan räpylät (Barks)

Jotain hämärää tässä tietenkin on (voisi syyttää vaikka alieneita, niitä ainakin riittää), mutta tällainen pikaeloluutio auttaa ymmärtämään miten maailman voivat konsoittaa ihmismäiset kissat, koirat ja linnut yhtä aikaa. On selvää että kun yksi laji, oli se sitten ihminen tai koira, ryhtyy luomakunnan herraksi siitä seuraa vain pahaa jälkeä muille. Kätevä keino sopeutua tähän uuteen ympäris-

töön on kehittää tietoisuus itselleenkin päästykseen ainakin äänestämään kohotelustaan.

Jännä huomio että ihmisi-himisillä, kuten ylemmässä kuvassa ja esimerkiksi tarinassa Aku Ankka ja atomivakoojat (Barks), on viisi sormea (tietysti), mutta nappinenillä ja muilla on vain neljä. Selvästi pikkurillistä ei ole suurempaa hyötyä, ja pikkuvarpaan ainoa tehtävä olisi joka tapauksessa huonekaluihin törmääminen, joten pikaevoluutio poistaa sen turhana.

Alkuaikojen hiiri- ja ankkatarinoissa on eläimiä jotka ovat puhtaasti puhuvia eläimiä, nelijalkaisia maatilojen asukkaita. Ehkä heidän sukunsa piankin kehittyivät ”ihmisiksi jotka vain näyttävät oidoilta”, sillä heidänlaisiaan ei ole sittemmin Ankkalinnan läheisyydessä näkynyt. Tai sitten heidät pistettiin poskeen niin pian kuin suinkin jotta jo kehittyneet olennot vältyisivät eettisiltä pohdinnoilta.

Ihmisyyskö spektri?

Kultaisella 30-luvulla tavattiin myös Polle Koninkaulus pitämässä hevoskenkiä ja Mikki ja Minni miettimässä miten he ostavat herkkujuustoa aarrerahoilla (Mikki Hiiri Kuolemanlaaksossa, Gottfredson). Selvästi näillä henkilöillä oli vaikeuksia määritellä suhdettaan eläinkuntaan, mutta se johtuu varmaan hormoneista ja evoluution jättämistä geeneistä, ei siitä että he olisivat lapsena olleet eläimiä. Nuoruus on sekavaa aikaa entisille apinoillekin.

Tultuaan murrosikään Aku huomasi kehossaan muutoksia, hänen nokkansa kasvoi ja uusiin paikoihin (sormiin) kasvoi höyheniä (Taliaferro)

Mainitsin että eläimen ja ihmisen välimuotoja ei näy Ankkalinnan lähellä mutta valehtelin. Takametsähän on heitää täynnä. Herra Susi yrittää jatkuvasti murhata ja syödä naapurissa asuvat porsaat. Sama pätee Veli Nalleen ja Veli Kaniin. Kukaan ei soita paikalle polisia, Kelmien kerhon jäseniä ei viedä pakkohoi-

toon, Pikku Hukkakin on jo niin traumatisoitunut ettei voi asialle mitään. Onko kyseessä jokin outo kultti? Veli-nimistä voisi näin päättää. Ehkä nämä olennot eivät koe kykenevänsä elämään laajemmassa sivilisaatiossa ja siksi asuvat met-sässä. He suostuvat välteleämään naapuriensa murhayrityksiä koska eivät usko olevansa tai halua olla ihmisiä. Tämä on hyvin traagista.

Klaara Kotko on sentään vain nudisti (Rosa)

Johtopäätöksenä voi todeta että kyllä, jotkut vain ovat tyhmempiä kuin toiset. Mutta ehkä heidän jälkeläisensä eivät enää ole.

Täysin asiaankuulumatton tietoisku ankkojen parittelusta

(<http://animals.pawnation.com/mating-habits-ducks-11292.html>)

“When the mate of her choosing mounts she relaxes, allowing him to extend his long spiraling penis fully to the area where fertilization occurs. Until copulation, the male’s penis rests inside out and compacted within his body. Unlike mammals, he does not get an erection before sex. Rather, the penis fills with lymph fluid, extending almost explosively into her and ejaculating his sperm in a matter of seconds. The fluid-filled penis remains flexible as it courses along the twists and turns of her vaginal tract. After ejaculation, the penis retracts over the course of several minutes as the lymph fluid recedes.”

Täysin asiaankuulumattonia ruutuja tarinasta White Agony Creekin vanki (Rosa)

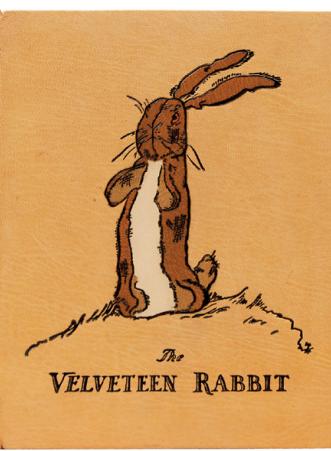
Jäniskevennys

Koska deadline jutulle meni jo, eikä tässä kyykkäängstissä parempaa keksi, on aika jäniskevennyksen.

Termi jäniskevennys vie historiansa aina vuoteen 1991, kun ampumahiihdon MM-kisoissa Lahdessa ladulle juoksee jänis, joka vetää hetken aikaa kilpailijoiden letkaa perässään koirien juoksukilpailuissa käytettävien vauhdittajajäisten – tai kestävyysjuoksun kirittäjien eli ”jänisten” – tapaan.

Termin lanseerasi suurelle yleisölle Antero ”Suomen ääni” Mertaranta viihdeohjelmassa ”Se on siinä!”, jossa kyseistä videonauhaa pyöritettiin ohjelmassa aina silloin tällöin kilpailijoiden sitä pyytäessä.

Mutta jotta homma ei menisi historiantunniksi. Alla käsittelemme top 10 maailman kuuluisinta jänistä.

Väiski Vemmelsääri (Bugs Bunny)

Maailman kuuluisin jänis on luonnollisesti Väiski Vemmelsääri, tuo alkuperäinen lastenohjelmatransu, joka pukeutui naiseksi ja räjäytteli kavereitaan ilmaan.

Roger Rabbit

Roger Rabbit elokuvasta Who Framed Roger Rabbit on vähintäänkin maailman kadehdituin jänis. Miksi? Viereisessä kuvassa on Mrs. Roger Rabbit ja maailman masturboiduin piirronainen.

Velveteen rabbit

Vuonna 1922 julkaistu lastenkirja ja konsepti mistä saatiin Toy Story...ja pinokkiakin? Lapset rakastaa leluja plaaplaa, herää henkiin ja lopussa joku hippikeiju muutta ”oikeaksi” jänikseksi

Duracell jänis

Duracell pattereiden maskotti. Jänis, jonka selässä on Duracell patteri ja jaksaa väentää paljon pitempään kuin kukaan muu. Julkaistu vuonna 1973 ja yli kymmenen vuotta aikaisemmin kuin eteenkin Jenkeissä paremmin tunnettu Energizer-jänis.

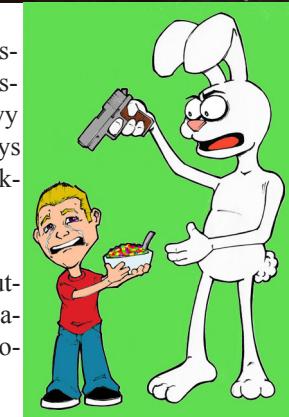

Pääsiäispupu

Ainoa jänis, jonka munan laitat mielelläsi suuhun. Pääsiäisjäniksessä heijastuu esikristillinen ”Ostarâ”, ja hedelmällisyysmyytti. Jänishän on tunnettu nopeasta lisääntymissyklistään. Pääsiäismuna liittyy tiiviimmin kristillisen mytologiaan, mutta molemmilla on yhteys kevääseen ja kuolema-elämä -vastakkainasetteluun kevään kynnyksellä.

Rumpali (Thumper)

Kroonin mastrubooja, kuten englanninkielinen nimi antaakin vaikuttaa. Jatkuva vempetus paikasta paikkan. Toinen vaihtoehto on pahanlaatuinen mielenterveyshäiriö, joka aiheittaa voimakkaita pakkoliikkeitä.

Valkoinen jänis (Liisa ihmemaassa)

Jänismaailman Viljo, aina myöhässä, mutta Viljosta pojketen, myöntää olevansa myöhässä, koska sanoo jatkuvasti: ”Voi hyvänen aikana, olen myöhässä!” Kestää myös vähemmän viinää ja vähintäänkin 10x huonompi moshausletti.

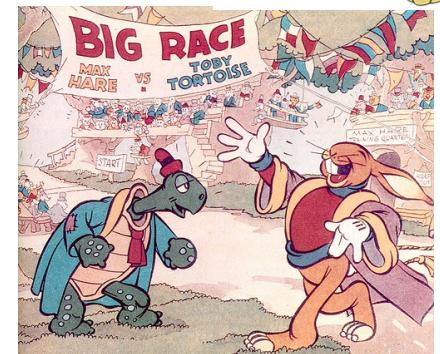

Trix-jänis

Jenkeissä suosittu muromaskotti. Jänis, joka pyrkii kaikin keinoin huijaamaan lapsilta ”herkkua”. Tänä päivänä ei saa tulla 500m sääteella alle 15v lapsista.

Kani (Nalle Puh)

Kani asuu omassa luolapesässään Puolen hehtaarin metsässä. Hän käyttää paljon aikaa puutarhanhoitoon. Kani on luonteeltaan vastsuuntainen ja ahkera. Ajoittain neuroottisenoisinen Kani hermostuu ystäviinsä. Kanin oletettu sukupuoli on poika.

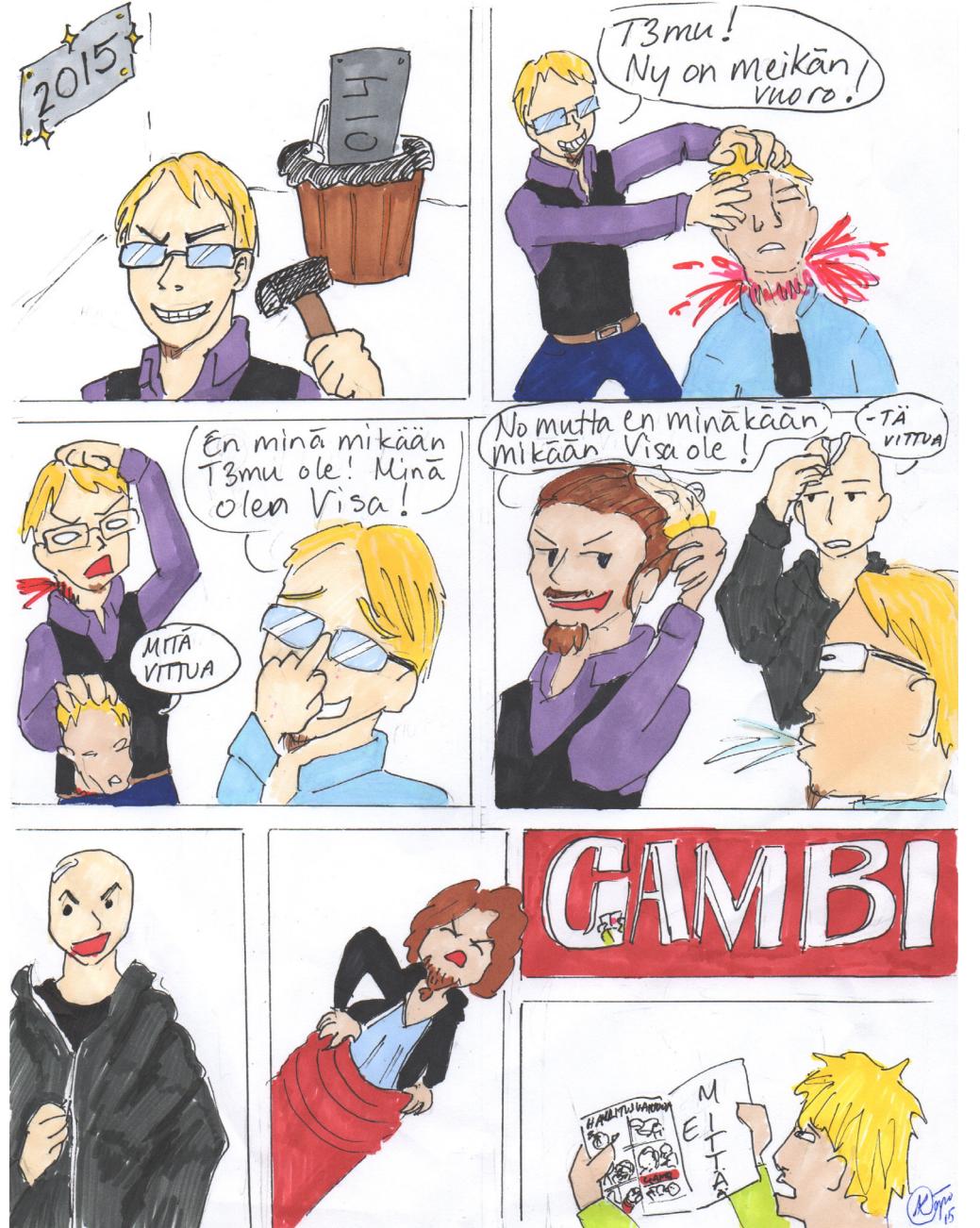

Jänis (Kilpikonna ja jänis)

Jänismaailman Lance Armstrong. Paras hommassaan, mutta ei yhtään mestaruutta. Hitaamat voitti.

M E I T T Ä Ä

HALLITUS VAIHTOON

Uuden Vuoden veriyö on ohi. Hallitus on kaatunut.
Pimeys leviää Ottien maahan.

Ainoastaan Seppien suvun nuorin vesa voi vielä torjua tämän. Hän kokoaan uuden Hallituksen ympärilleen ja käy taisteluun.

Mutta aikaa on vähän. Kuten sanotaan,
Wappu on tulossa...

